

lang te wenschen, dat het niet tot een strijd komt, de partijen overleg plegen en een compromis sluiten".

„Of de brochure der *Landelijke Federatie* dit laatste zal kunnen bevorderen, wagen wij in twijfel te trekken. *Daarvoor is zij te tendencieus gesteld en er te veel op berekend om de groote massa in beroering te brengen* en minder om een brug te bouwen, waarover de partijen elkander kunnen naderen".

Die wensch van een vergelijk, van welgezinde zijde geuit, is zeker waard, te worden ter harte genomen. Maar hoe tot een vergelijk te komen met lieden, wier kwalijkgezindheid zelfs den buitenstaander in het oog valt?

DE ONVOLMAAKTE VREDESTOESTAND IN DUITSCHLAND. — „Den Bösen sind wir los, die Bösen sind geblieben!" verzucht SCHWALBE in de *Deutsche med. Wochenschrift* bij de vermelding van het feit, dat er nog 400 plaatsen op de „Cavete-lijst" van het Leipziger Verband staan; plaatsen dus, waar nog strijd heerscht en die door de leden van het Verband moeten worden gemeden. Het Reichsamt des Innern heeft de regeeringen gewezen op de groote beteekenis van het getroffen vergelijk, en bij de behandeling der begroting hebben vertegenwoordigers van alle partijen de artsen geprezen om hun vreedzame gezindheid. Maar toch heeft een afgevaardigde van het Centrum de opmerking gemaakt, dat het voor velen, die nu *nog* niet genoeg hebben geleerd, beter zou zijn geweest, als het maar eens tot een algemeenen strijd ware gekomen, en, zegt SCHWALBE, menig arts zou ook zoo spreken als hij niet zou denken aan de groote nadeelen, die zulk een strijd voor alle partijen zou hebben gehad.

Te Breslau is het intusschen zoo ver gekomen. De geneeskundige vereeniging heeft alle onderhandelingen afgebroken, en besloten, alleen bij ongevallen of bij dringende noodzakelijkheid hulp te verleenen aan verzeerden. De ziekenfondsen kunnen voor hun 130000 leden nu beschikken over 44 artsen en 11 specialisten. Het ministerie van binnenlandsche zaken en het Oberversicherungsamt stellen nu een onderzoek in naar de 'persoonlijkheid' dezer „werkwilligen", omdat daaronder een aantal artsen zouden schuilen, die elders wegens onbruikbaarheid waren ontslagen; ook de eereraad zal zich met deze zaak bezighouden. Vermoedelijk is voor een aantal der werkwilligen het verschijnen voor een eereraad niets nieuws (*Berl. Tageblatt*). PINKHOF.

INGEZONDEN.

PITUITRINE.

Naar aanleiding van het stukje van collega TEN DOESSCHATE in het vorige nummer omtrent de nadeelige werking, die hij bij inspuiting van pituitrine bij een barende waarnam, moet ik opmerken, dat hij een *te groote* gift aanwendde. De hoeveelheid pituitrine van PARKE DAVIS en Co., die in een flaconnetje, voldoende voor één inspuiting, aanwezig is, bedraagt $1/2$ cM³. Ik heb slechts lof over de werking dier inspuiting bij juiste aanwending. Collega TEN DOESSCHATE spoot echter de *dubbele* hoeveelheid nl. 1 cM³ in.

Amsterdam, 8 Februari 1914.

A. CIJFER, arts.

BRIEFWISSELING.

VERZEKERING TEGEN INVALIDITEIT.

Naar aanleiding van het ingezonden stuk onder bovenstaanden titel van den secretaris der „Onderlinge Verzekerings-Maatschappij

van Geneeskundigen tegen geldelijke gevolgen van Invaliditeit" door ons opgenomen in n°. 2 van den loopenden jaargang bldz. 137, waarin een verzekering bij genoemde onderlinge maatschappij werd aangeprezen tegenover verzekering bij zg. premie-maatschappijen, heeft onze redactie van verschillende directies van verzekering maatschappijen protesten ontvangen, met uitgebreide weerleggingen van hetgeen in bovenbedoeld stuk ten nadeele der premie-maatschappijen werd geschreven. Geen dezer, alle min of meer omvangrijke, stukken hebben wij opgenomen, omdat het niet onze bedoeling is geweest een debat uit te lokken over de vraag, waar men zich het beste kan verzekeren, bij de genoemde „Onderlinge" of bij een der zich in het debat mengende premie-maatschappijen. Wij meenden nog te meer gerechtigd te zijn zulk een debat af te wijzen, waar wij te voren er voor zorg hadden gedragen, dat in het stuk van collega BOSMAN geen maatschappijen met name genoemd werden.

Bij nadere beschouwing der door de verschillende maatschappijen te berde gebrachte argumenten leek het ons echter niet rechtvaardig hun verdediging dood te zwijgen. Hiertoe werkte nog mede het feit, dat wij van een collega een schrijven ontvingen, waarin hij zijn verwondering uitte, dat wij die stukken van verweer hadden geweigerd, daar het toch in het belang van vele collega's mocht worden geacht, dat zij, verzekerd bij zulk een premie-maatschappij en ongerust geworden door het krasse stuk van dr. BOSMAN, door een beschouwing van de overzijde afkomstig gerustgesteld konden worden. Daarom hebben wij besloten hier een korte samenvatting te geven van de door de verschillende maatschappijen tegen het stuk van dr. BOSMAN ingebrachte bezwaren. Het ligt nog steeds niet in onze bedoeling een debat over deze zaak in ons blad te doen voeren; na deze uiteenzetting zullen wij aan geen enkel persoon hierover verder het woord verleen. Het is slechts onze bedoeling na de uiteenzetting van dr. BOSMAN objectief de argumenten der andere partij mede te deelen, zoodat iedere lezer voor zich zelf zal kunnen oordeelen.

De tegenargumenten komen dan in hoofdzaak hierop neer:

1°. Dat de verzekering door de maatschappijen niet op een willekeurig tijdstip kan worden geëindigd.

2°. Dat in de „alleziektenpolis" inderdaad alle ziekten zijn begrepen, zonder eenige uitzondering, of bij maatschappijen, die een zng. „werkkrachtverzekering" sluiten, alle arbeidsongeschiktheid, hoe ook ontstaan.

3°. Dat de „artsenpolis" van verschillende maatschappijen voor het aannemen van infectie niet eischt, dat een ongeval bewezen wordt.

4°. Dat de verzekerde bij verschillende maatschappijen recht heeft op het geheele verzekerde bedrag, ook al is men nog bij andere instel-

lingen verzekerd, als men daarvan maar mededeeling doet en er blijkt geen kwade trouw in het spel te zijn.

5°. Dat men niet medebetaalt aan de hoogere premies van andere groepen, want elk beroep heeft zijn eigen gevarenklasse en daarmee overeenstemmende premie.

6°. Dat de verzekerden bij een premie-maatschappij niet het risico van het onderlinge systeem dragen en niet meer behoeven te contributeeren, wanneer de invaliditeit is ingetreden.

7°. Dat een soliede „onderlinge” niet goedkoop kan zijn dan een premie-maatschappij, omdat de onderlinge uit haar premieën het waarborgkapitaal moet opbouwen, dat de premie-maatschappij reeds bij haar oprichting heeft.

8°. Dat men bij een „onderlinge” niet zeker weet, met welk bedrag men van alle verplichtingen is ontslagen, omdat elk lid mede aansprakelijk is voor alle schulden en verplichtingen.

9°. Dat f 5.— per dag een geheel onvoldoende schadevergoeding is voor een arts, en dat deze geringe uitkeering door de „Onderlinge” slechts dan gegeven wordt, wanneer de arts geheel invalide is en zelfs geen gedeelte der praktijk meer kan uitoefenen. Dit bedrag zal in den regel nog niet eens voldoende zijn voor den „duren plaatsvervanger”.

10°. Weliswaar wordt door de meeste maatschappijen uitgekeerd tot ten hoogste 200 dagen, soms tot 52 weken, maar hiermede is dan ook in verreweg de meeste gevallen voldoende voorzien; de gevallen van langere invaliditeit en levenslange invaliditeit komen zeer zelden voor.

11°. De „Onderlinge” staakt haar uitkeering, als de geheel invalide 60 jaar is geworden. Moet hij dan maar dood gaan?

12°. Bij overlijden door ongeval of infectie keert de „Onderlinge” niets uit.

In het bovenstaande meenen wij een kort overzicht te hebben gegeven van de feitelijke bezwaren door de verschillende premie-maatschappijen tegen het betoog van dr. BOSMAN bij ons ingebracht.

Redactie.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Internationaal Statistisch Instituut.

In het laatst van verleden jaar is in de *Nederlandsche Staatscourant* opgenomen het verslag van den vertegenwoordiger der Nederlandsche regering, prof. C. A. VERRIJN STUART, omtrent het verhandelde op de veertiende bijeenkomst van het Internationale Statistisch Instituut, welke van 8 tot 15 September 1913 te Weenen heeft plaats gevonden. Als tweede vertegenwoordiger was aangewezen mr. H. W. METHORSI, maar deze was door ziekte verhinderd aan de bijeenkomst deel te nemen; ware hij tegenwoordig geweest, dan zou hij thans voor de eerste maal als